

No konečně !

Obnova nejdůležitějších městských tříd na kultivovaný a důstojný pěší bulvár je výzvou pro jakékoliv trochu větší město. Každým otevřením ulice přibývá návštěvníků, razantně se zvedají tržby obchodů, zhodnocují se nemovitosti. Je otázkou nakolik se tento smělý pokus dokáže vyrovnat s existencí obchoďáků za městem a zda udrží svůj obchodní potenciál potřebného a kvalitního zboží. Je víc než jasné, že obnova Budějovické ulice by mohla dopadnout v podobném duchu.

Klasifikujeme výborně !!

Nová šance pivovaru

Stejně jako v případě Lázní obdivuji razanci, s jakou se investor do takové obnovy pustil. Areálu po architektonické stránce nelze vytknout nic zásadního. Genius loci místa zůstal zachován a alespoň zvenčí je jasné, že adaptace byla poměrně šetrná vůči minulým stavebním etapám. Zachovány jsou zde mnohé prvky 19. století (okna, dveře, štuková výzdoba), čímž se domu dostává ještě větší přitažlivosti, barevnost je exteriéru je vynikající.

Přesto si neodpustím jednu připomínku. Jak tady, tak i „dole“ u řeky se domnívám, že vyčlenit takové provozy pouze ubytovací a restaurační funkci, je dost vysoká sázka na jednu kartu. Jsem zcela přesvědčen, že využití lázeňského potenciálu (například) nese s sebou daleko větší možnosti.

Klasifikujeme výborně

„Vykastrovaný“ vnitřek

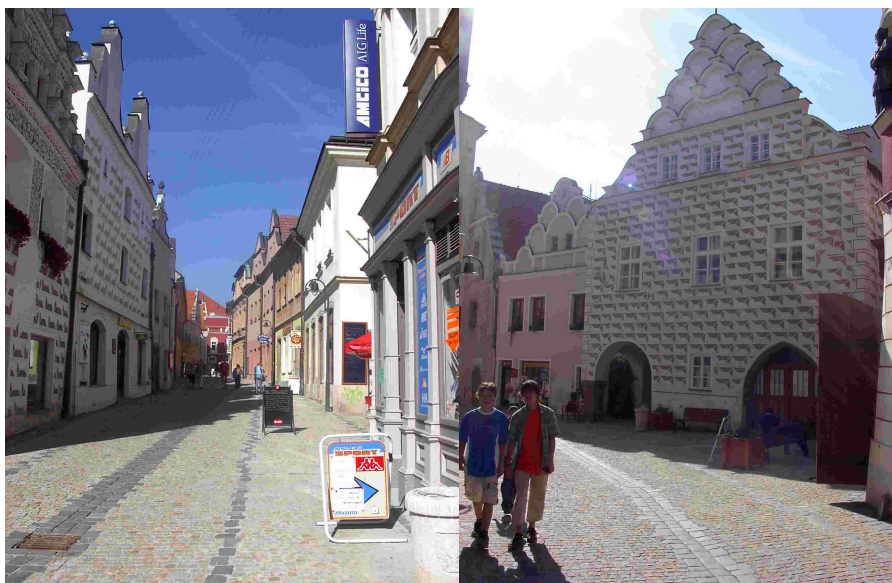
Řada rekonstrukcí probíhá právě takovýmto způsobem. Průčelní fasáda je pak zcela to jediné, co na historickém domě dokáží památkáři uchránit. Stav krovu a stropů padne mnohdy za obětí požadavků současné doby a jejím trendům. Avšak je jasné, že historická hodnota, pečeť stáří, jsou právě dost významnými fenomény pro tržní cenu objektu a jeho atraktivitu. Znovu osazené dveře z 19. století dokáží v místnostech udělat opravdu divy a nájemníci je určitě ocení. Zda bylo nutné dům „vykastrovat“ až takovým způsobem, to nevím. Jasně však je, že majitel se tak připravuje o historickou cenu, o cenu stáří. Klasifikujeme dostatečně.

Secesní dortík

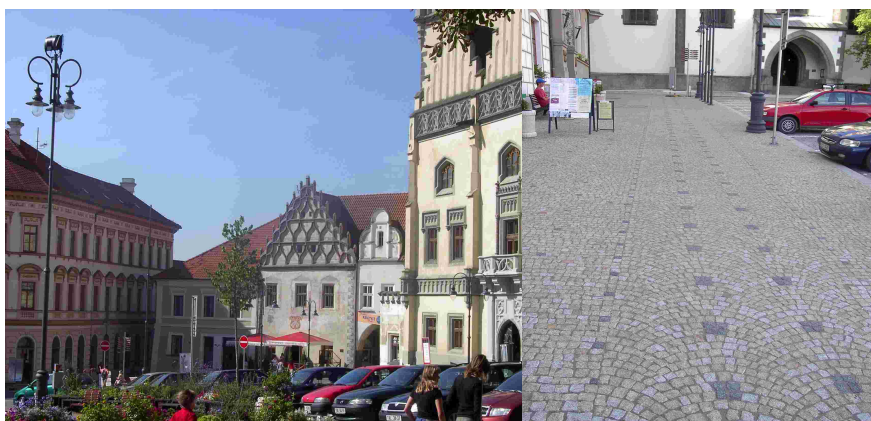
Kousek za objektem radnice je k vidění poměrně zajímavé průčelí v autentické secesní podobě. K vidění je zde i nezbytný název domu- vizitka, jméno majitele. Krásná jsou zejména okna, spodní s obloukem skýtá rozhodně nevšední prožitek pro toho kdo bydlí uvnitř. Z dnešního pohledu jsou pak spíše úsměvné dvojice stožárů pro vlajky, coby symbol národní hrdosti. Škoda, třeba se stanou opět takové doplňky zase samozřejmostí. Klasifikujeme výborně.

Pražská v novém

Kladu si základní otázku, zda bylo nutné odstranit nepohodlnou, v zimě klouzající dlažbu za bezpečnější a komfortnější. A to při ztrátě celkové historické hodnoty. Projektant se alepoň snažil zachovat její fragmenty, coby vodící pruhy deštových srážek a linii pásových pruhů (proč?) Osobně bych poměrně zajímavé dlaždice umístil alespoň do méně frekventované ulice během další rekonstrukce. V Táboře by měly rozhodně zůstat. Na celé rekonstrukci se mi jako diskutabilní jeví betonáž pod dlažbou. Následná rekonstrukce a problémy „dýchání“ obvodových zdí lemujících domů mohou být problémem, který se jednou bude určitě řešit. Klifikuji dobře

Nová dlažba pro chodce a automobily

Za zdařilé a vtipné považuji provedení nové zádlažby. Stupidní je pak stávající a návrhem zachovaná existence květinových truhlíků. Na šikmo položené ploše vypadají ještě hůře. Celou adaptaci náměstí však jednoznačně posouvají o řád dolů automobily. Jejich počet ještě výrazněji narostl. Stačí už jen hledat oblíbený supermarket. Věřím že náměstí ale bude jednou bez aut, pro lidi a jejich pohyb. Zatím chybí však kroky k tomu, aby takový cíl byl realitou. Klasifikujeme dobře

Italská pavláčka

Řada domů na Starém městě skrývá leckdy úsměvné umělecké variace, vniklé z naléhavé potřeby, přeživší v zanedbané formě dodnes. Taková pavláčka- balkónek s historizujícími litinovými sloupky a povážlivě subtilní konstrukcí- je jednou z nich. Do různorodosti města zcela stoprocentně patří. Klasifikujeme výborně

Vstupní baldachýn

Použití ořezanou břízku jako vstupní stříšku a zároveň ochrany proti slunci je docela dobrý nápad. Roh dané ulice získal díky takové maličkosti nesmírně malebný výraz. Stačilo málo. Řada dalších zákoutí Starého města na podobné formy oživení ještě čeká. Záleží na majitelých, jaký vtisknou ulici ráz. Tahle břízka je jen důkazem, že ulice je také naším veřejným prostorem a zájem o úroveň prostředí nekončí vstupními dveřmi. Klasifikujeme výborně

Najděte dva rozdíly

Obě vrata jsou z historické budovy Staré radnice. Pravé, vstupní do musea jsou z 19. století (pokud nejsou novodobou replikou). Levé jsou pak podstatně starší, z roku 1791. Cena jejich stáří je rozhodně vyšší, avšak zájem o obnovu zatím chybí. Proto, půjdete-li obdivovat historickou hodnotu interiérů, obejděte dům a prohlédněte si i pozdně barokní vrata. Na rozdíl od těch předních, stojí za to.

Bydlení ve věži.

Chválihodný je záměr adaptace na byty v zajímavém neobarokním domě. Smutné je, že autora rekonstrukce nenapadlo nic jiného, než nárožní partii, tedy to nejdůležitější z celého domu, v přízemí zazdít. Bezradnost architekta. Určitě lepší nájemní prostor, než nabízená kancelář v suterénu.

Klasifikujeme chvalitebně

Nahodilosti

Staré město je také zajímavé tím, že zde žije řada zajímavých postaviček s různorodými zájmy a úchylkami. Desítky koček, skleníky nad vjezdy....to městu dává jedinečný kolorit. Doufám, že se nestane v budoucnu městem „kravatáků“. Společenská mixáž různorodých skupin mu vtiskne právě onu zvláštnost a obohacuje celkové vnímání společnosti. O to zajímavější jsou pak i některé velmi zajímavé, a po architektonické stránce unikátní, výtvořky. Skleník nad průjezdem je k vidění například zde.

Klasifikujeme chvalitebně

